

Arrest

nr. 145 909 van 21 mei 2015
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de stad Aalst

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sierra Leonese nationaliteit te zijn, op 11 december 2014 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de burgemeester van de stad Aalst van 14 november 2014 tot niet inoverwegingneming van een aanvraag in het kader van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (bijlage 2).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 maart 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 april 2015.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. HERMANS, die loco advocaat T. DE VULDER verschijnt voor de verzoekende partij en van bestuurssecretaris H. VAN DE PERRE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 17 september 2014 diende verzoeker bij het gemeentebestuur van Aalst een aanvraag in tot het verkrijgen van een machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.2. Op 14 november 2014 trof de burgemeester van de stad Aalst een beslissing tot niet inoverwegingneming van de in punt 1.1. bedoelde aanvraag.

Dit vormt de bestreden beslissing. Zij is gemotiveerd als volgt:

“(...) Genoemde vreemdeling gaf te kennen te verblijven op het volgende adres:

(...) , 9300 Aalst (...)

Uit de controle op 07-11-2014 blijkt echter dat deze vreemdeling niet werkelijk op dit adres woont.

Bijgevolg kan de aanvraag in het kader van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, niet in overweging worden genomen."

2. Over de ontvankelijkheid

Ter terechtzitting legt de verwerende partij een schrijven neer van de Dienst Vreemdelingenzaken van 8 april 2015, gericht aan de verwerende partij, waaruit blijkt dat verzoeker onder een inreisverbod staat. Dit inreisverbod werd hem betekend op 26 augustus 2013. Het betrokken schrijven stelt verder dat het inreisverbod verzoeker verbiedt om zich voor een periode van drie jaar op het Schengengrondgebied te bevinden, dit tot 26 augustus 2016. Tevens vermeldt het schrijven dat het betrokken inreisverbod niet werd opgeheven of opgeschort. Deze vaststelling leidt de Dienst Vreemdelingenzaken ertoe om op 8 april 2015 een door verzoeker navolgende, op 29 januari 2015 ingediende aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet zonder voorwerp te verklaren.

Ook als is de beroepstermijn om voormelde beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken van 8 april 2015 aan te vechten mogelijk nog niet verstreken, de hierin opgenomen vaststelling dat verzoeker onder een definitief inreisverbod staat, wordt ter terechtzitting niet betwist.

Artikel 1, 8° van de Vreemdelingenwet definieert een inreisverbod als volgt: *"de beslissing waarbij de toegang tot en het verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor een bepaalde termijn wordt verboden (...)".*

Gelet op bovenstaande dient te worden vastgesteld dat verzoeker het wettelijk vereiste belang ontbeert bij huidig beroep. Verweerder kan, ingeval van een eventuele vernietiging van de bestreden beslissing, geen beslissing treffen tot inoverwegingneming van een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, indien verzoeker in het Rijk verblijft onder een definitief inreisverbod, dat niet werd opgeheven of opgeschort zoals voorzien in artikel 74/12 van de Vreemdelingenwet. Immers is het een vreemdeling voor de duur van het inreisverbod verboden in het Rijk te verblijven, zelfs tijdens het onderzoek van een aanvraag tot opheffing of opschorting van het inreisverbod (cf. artikel 74/12, §4 van de Vreemdelingenwet), quod non, zodat verwerende partij geen beslissing tot inoverwegingneming kan nemen van een aanvraag die ingediend wordt op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, zelfs ingeval van een positieve woonstcontrole, minstens kan de gemachtigde van de staatssecretaris, de Dienst Vreemdelingenzaken, zelfs indien de aanvraag in overweging wordt genomen door de verwerende partij, hieraan geen positief gevolg geven.

Het beroep is derhalve onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig mei tweeduizend vijftien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA